

HISTORIE: Před 88 lety uzavřelo Polsko s Německem dohodu o neútočení. Tajný dodatek o spojení

- CZ24 News | 29. ledna 2022

NĚMECKO/POLSKO: 26. ledna 1934 ministr zahraničí Třetí říše Konstantin von Neurath a polský velvyslanec Józef Lipski podepsali v Berlíně prohlášení mezi Německem a Polskem o nepoužití násilí, známé jako německo-polský pakt o neútočení.

Pod rouškou banálního názvu

Skutečná role diplomatů nebyla velká. Oni se pouze podepsali pod předem připraveným textem. Pravými tvůrci dohody byli vůdce německého národa Adolf Hitler a faktický diktátor druhé polské republiky Józef Pilsudski. Proto je v literatuře tato dohoda často označována jako pakt Pilsudski-Hitler. Dokument měl až banální název. A také nebyl příliš obsáhlý. Ve třicátých letech minulého století byly podobné smlouvy uzavírány mezi všemi evropskými státy. Dokument však byl pro nacistické Německo a Polsko velmi důležitý.

Poláci si chtěli zabezpečit západní hranici

Poláci byli přesvědčeni, že jejich západní hranice, kterou vytyčili vítězi 1. světové války na dříve německém území, je v bezpečí. Nacisté, kteří v tu dobu byli v mezinárodní izolaci a ještě nestihli vybudovat silnou armádu, získali mezinárodní uznání svého režimu východním sousedem, což zcela oprávněně považovali za svůj první zahraničněpolitický úspěch. Zvláštností německo-polské deklarace je její platnost. Byla podepsána na celých deset let. A také neobsahuje bod, který by rušil její platnost v případě vyhlášení války jedním ze signatářů třetí straně.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Tajný dodatek o spojení obou zemí

Pakt Pilsudski-Hitler nebyl zajímavý jen tím. Po jeho podepsání západní tisk informoval o tom, že deklarace má tajný dodatek o spojení obou zemí. Dohoda hovoří o připravenosti Německa a Polska „sjednotit vojenské, ekonomické a finanční síly k odražení jakéhokoli nevyprovokovaného útoku a poskytovat si podporu v případě, že jedna ze stran bude napadena“. Povinností Poláků bylo „zajistit volný průchod německých vojsk po svém v území v případě, že vojska budou nasazena k odražení provokace z východu nebo severovýchodu“. Německo se naopak zavázalo bránit polské hranice před „jakoukoli agresí“.

Poláci se podíleli na záboru českého pohraničí

Je nutné zdůraznit, že to byli právě Poláci, kteří pomohli Němcům úspěšně řešit tzv. „československý problém“. Varšava odmítla pustit přes své území sovětská vojska, která by se vydala na pomoc okupovaným Čechům. A ještě přesvědčila Rumuny, aby také odmítli sovětskou žádost. Poté, co nacisté okupovali Sudety, navíc Poláci ukradli Těšínsko a Čadecko. Jestliže nacisté zábor Sudet mohli ospravedlnit dohodou s Francií a Velkou Británií, Poláci obsadili československé území svévolně bez jakékoli dohody. Šlo o zřejmou agresi.

Bláhové polské naděje skončily katastrofou

Francouzi, kteří byli s Poláky vázáni spojeneckou smlouvou a zřetelně vnímali, že se blíží velká válka, doslova prosili polského ministra zahraničí plukovníka Józefa Becka a velitele polské armády Edwarda Śmigly-Rydze, aby v případě německého útoku poskytli Rudé armádě koridor přes své území, aby mohla bojovat s nacisty. Přitom Paříž s podporou Londýna byla ochotna poskytnout všechny záruky, že po odražení agrese se Rusové z polského území stáhnou. Poláci o tom nechtěli ani slyšet. Jaký byl výsledek? Bláhová naděje, že Hitler nezaútočí na svého bývalého spojence, skončila pro Polsko katastrofou.

AUTOR: Rudolf Hruboň

[ZDROJ](#)